

на. При всичко че тѣлото ѝ е дебело, пако легко и бързо плува изъ водата. Но това и помагатъ голѣмитѣ перки.

До сега никой не е опрѣдѣлилъ отъ какво се състои отровата ѝ, по знахтъ, че отровата ѝ е най-силна. Отровата на змията може да поврѣди чловѣка само когато влѣзе въ кръвта чрѣзъ ухапване. А отровата на тази риба, ако се допре до каквато ѝ да е частъ на нашето тѣло, то чловѣкъ трѣбва съ живота си да отплати това допирание.

С Ж Д Б И Н А .

В оло е лошо на сиромаха зимно-врѣме! Ни хлѣбъ, ни огънь! . . . А отъ вѣнъ бурята вие ли вие—не се смилява надъ тѣзи гладни и и голи хора. Да, много мъчно прѣкарва това лошо го зимно врѣме!

Прѣзъ лѣтото тича, копае, слугува, за да може да събере нѣщо за зимъсь. Но тежко му и горко! Тогава и на умъ не му дохажда за огънь — слънцето го топли. Тогава се не види, че колибата е съборена, защото не духа студенъ вѣтъръ.

„Но защо не е така топло и сега? Защо не пече пакъ така слънцето?“ Тѣй се пита бѣдняка, когато засвири студения вѣтъръ . . .

Сега е зима. При огнището стои сгушенъ сиромаха, но тамъ нѣма огънь. Вѣнъ парцали снѣгъ покриватъ всичко, а бурята продължава своята пѣсенъ . . . Колибата е развалена и той усѣща, че нѣщо го шипи. А то е вѣтърътъ, който го шиба по лицето и истудява коститѣ му.

Ни гладъ, ни студъ усѣща вече! Той се е принесълъ и мисли, че тамъ горѣще му бѣде по добрѣ! Съ такъвъ радостенъ сънъ заспива. Но сутринята го нами-